

[Lone Dybkjær]

den diskussion må vi ikke gentage. Den fejl risikerer vi at gentage, hvis vi starter med WEU nu, hvor ingen aner, hvad det handler om. Så bliver det nemlig en falsk diskussion og ikke en diskussion om det reelle tema: Hvad vil vi med Europas videre udvikling? Det, Venstre ender med at bidrage til, er, at vi igen får en eller anden form for falsk diskussion om det, det i virkeligheden handler om, og det synes jeg er det egentlige problem med at diskutere WEU nu. For en god ordens skyld vil jeg lige sige, at jeg også er imod WEU, men jeg synes ikke, det er det, der nu er temaet til en diskussion, al den stund vi ikke aner, hvordan det kommer til at se ud.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det skal også blive kort.

Når jeg tog dette tema op, var det jo foranlediget af, at hr. Kent Kirk gjorde meget ud af det i sin tale og lagde stor vægt sådan ind over talerstolen – jeg ved godt, at når man gør sådan, er det, fordi man er ivrig og det, man siger, er betydningsfuldt – på, at vi fik snakket lidt om denne Vestunion. Den diskussion tager vi senere, og jeg er helt enig med fru Lone Dybkjær i, at det fra dansk side skal diskuteres grundigt, men tiden er sådan set ikke til det i dag.

Det, jeg ville, var bare at få konstateret, at den dér trussel med, at der til den tid ville være en ny regering, som bare ville lave det her med WEU, ikke eksisterer, og egentlig ikke, at vi fortsat skulle diskutere Vestunionen. Det har jeg så fået konstateret, hvilket er udmærket, og jeg er da sikker på, at det, fru Annette Just sagde i første omgang, sikkert er det, der kommer til at stå til troende, selv om der blev trukket lidt i nødbremsen i anden omgang.

Så er det ellers slut for mit vedkommende i denne omgang af korte bemærkninger med at diskutere Vestunionen.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg synes ellers, det er interessant at diskutere Vestunionen, og uanset at fru Lone Dybkjær ikke ved, hvad det er, og mener, det er en falsk diskussion, var noget af det, vi opnåede ved at rejse spørgsmålet i folketingsalen i november,

faktisk, at der har været stribevis af indlæg i aviserne om Vestunionen, og det mener vi altså er en væsentlig forudsætning for den folkeafstemning, som vi har lovet den danske befolkning.

Der sker meget i Vestunionen. Det er rigtigt, at det ikke er helt på plads, men er det ikke netop, inden det kommer helt på plads, at der er behov for, at Danmark kommer ind, så vi kan blive hørt? Det mener vi i Venstre. Det nye, der er sket, er, som fru Lilli Gyldenkilde var inde på, at Vestunionen nu også har associeret de østeuropæiske og de baltiske lande, så det er rigtigt, at der i øjeblikket sker meget i Vestunionen, og det er derfor, det er brandærgeligt, at Danmark ikke kan sidde med og få indflydelse på det, der sker i NATO's europæiske søjle.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil gerne starte med at berolige hr. Kent Kirk: CD er altid loyale over for regeringer, og vi stemmer ikke imod ting, vi er enige i, fordi en regering, vi eventuelt ikke skulle være i, kommer med det. Det har vi overladt til andre at gøre i denne oppositionsperiode, men vi handler altså ikke sådan.

Så må jeg sige, at jeg blev helt bekymret, da fru Lilli Gyldenkilde og fru Annette Just roste mig. Jeg tænkte, at jeg måtte have sagt noget forkert, men hr. Kent Kirk kom heldigvis også, så tilhængerne kom også med, og jeg vil gerne understrege igen, at CD altså er tilhængere af et medlemskab af Vestunionen, og jeg bad faktisk om ordet for til fru Lone Dybkjær at sige, at jeg synes, det er dødsensfarligt at skubbe diskussionen ud.

Det, jeg advarer mod, er bare, at man gør besværgelsen af Vestunionen til garantien for, at man så får en fælles udenrigspolitik i EU, for det er den bestemt ikke. Vestunionen er et lille hjørne af en stor diskussion om den generelle udenrigspolitik, men skal tilhængerne af Vestunionen og tilhængerne af en fælles sikkerheds- og udenrigspolitik vinde en folkeafstemning, hjælper det ikke noget, at man ligesom sidste gang – eller forrige gang var det da – kommer rendende 2 måneder før og siger til vælgerne: Nu skal I for resten stemme for det her, for det er åh så godt. Vi behøver de år til at tage den folkelige debat, så der bliver en for-